

PRENUMBRATA.

Rocznie 96 Mk., Kr. 60,
półrocznie 48 Mk., Kr. 30,
kwartalnie 24 Mk., Kr.
15.00.

ZA GRANICĄ:

Rocznie 48 mk., półrocz-
nie 24 mk., kwartalnie
12 mk.

MONITOR POLSKI

DIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobno-
go pisma (połt) po tek-
ście 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9 — 3 p. p.

Redaktor przyjmuje od 1 — 2 p. p.

Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

TYMCZASOWA INSTRUKCJA OGÓLNA DLA URZĘDÓW ZIEMSKICH, DZIAŁAJĄCYCH NA OBSZARACH B. ZABORU ROSYJSKIEGO.

(Ciąg dalszy. Patrz Nr. Nr. 97, 98, 99, 100 i 101).

Biurowość Urzędów Ziemskich.

Art. 104. Wszelkie pisma, podania, zażalenia, przedstawienia odezwy i t. d. odbiera Sekretarz urzędu ziemskiego.

Gdy strona pragnie cofnąć podanie, zażalenie lub inne oświadczenie, winna złożyć w tym względzie oświadczenie pisemne lub ustne, stosownie do art. 34 P. T.

Art. 105. Nie wolno odmówić przyjęcia, ani też zwrócić wnoszonego pisma bez piśmiennej dekretacji kierownika urzędu.

Osoby, wnoszące do Urzędów Ziemskich jakiegokolwiek pisma lub dowody, mogą żądać odpowiedniego pokwitowania.

Art. 106. Nadsyłane do Urzędów Ziemskich pisma z napisem „poufne” winny być doręczane kierownikowi urzędu nierozpieczętowane. Inne pisma Sekretarz otwiera w ten sposób, aby zachować w całości pieczęcie i stemple pocztowe. Koperty ze stemplami pocztowymi winny być wraz z korespondencją dołączane do akt.

Art. 107. Na zawiadomieniach poczty o przesylkach pieniężnych wartościowych kierownik urzędu podpisuje upoważnienia do odbioru na imię Sekretarza lub innego pracownika urzędu. Odbierający przesyłki wartościowe obowiązany jest zwrócić uwagę na całość opakowania i pieczęci.

Art. 108. Na wszystkich pismach nadchodzących winien Sekretarz położyć prezentatę, t. j. dzień, miesiąc i rok rzeczywistego nadejścia pisma do urzędu i ilość załączników, oraz podpisać się pod prezentatą. Jeżeli w piśmie brak załączników, należy o tem zaraz zaznaczyć obok prezentaty.

Art. 109. Załączone do pism nadchodzących papiery wartościowe winny być zapisywane do specjalnego zeszytu i przechowywane w kasie urzędu.

Art. 110. Wszystkie pisma nadchodzące należy przedstawiać kierownikowi urzędu w dniu ich otrzymania, a najpóźniej rano dnia następnego, papiery zaś pilne — natychmiast.

Kierownik urzędu pisze na każdym piśmie dekretację co do dalszego wykonania.

Art. 111. Po uzyskaniu dekretacji kierownika urzędu, Sekretarz oddaje wszystkie pisma dla wciągnięcia do dziennika, a następnie czuwa nad niezwłocznym ich skierowaniem do dalszego załatwienia.

Księgi biurowe.

Art. 112. Księgi biurowe Urzędów Ziemskich winny być przed ich użyciem należycie parafowane i zaświadczone przez Prezesa Komisji Ziemskiej Okręgowej.

Art. 113. Wszystkie księgi biurowe będą prowadzone rocznie z numeracją rozpoczynającą się od numeru pierwszego. Księga w ciągu jednego roku niewyczerpana może być użyta na rok następny, numerację wszakże rozpocząć należy nową.

Art. 114. Drugiego stycznia każdego roku należy w księgach biurowych poczynać po ostatnim numerze z roku ubiegłego zaświadczenia o liczbie zawartych w każdej z tych ksiąg numerów. Zaświadczenia takiego w księgach Komisji Ziemskich dokonywa Sekretarz, w księgach komisarzkich — Komisarz Ziemski.

Art. 115. Każde pismo winno być zapisane w

dzienniku w porządku chronologicznym pod oddzielnym numerem, który należy również oznaczyć na samem piśmie pod prezentatą.

Art. 116. Dla każdego postępowania regulacyjnego winny być z chwilą wplynięcia pisma, rozpoczynającego sprawę regulacyjną, założone oddzielne akta (sprawy) i wszystkie dalsze pisma, tej samej sprawy dotyczące, należy w porządku chronologicznym do akt sprawy dołączać, a następnie liczbą kolejną oznaczać każdą kartę w aktach. Gdy akta mają więcej, niż 200 kart, założyć należy tom nowy. Poszczególne tomy oznacza się cyframi rzymskimi.

Art. 117. Pisma nie dotyczące poszczególnych spraw regulacyjnych, będą przechowywane w zeszytach zbiorowych według rodzaju korespondencji i stosownie do przepisów, wydawanych w tym względzie przez Główną Komisję Ziemską.

Art. 118. W każdym razie założone będą zeszyty zbiorowe, zawierające:

- 1) okólniki, rozporządzenia, instrukcje i t. p.;
- 2) akta osobiste pracowników Urzędów Ziemskich;
- 3) sprawozdania Komisarzy Ziemskich;
- 4) sprawozdania konferencji okręgowych;
- 5) statystyczne dane i zestawienia;
- 6) zażalenia na czynności Komisarzy Ziemskich, nie związane z postępowaniem regulacyjnym;
- 7) decyzje kierownicze Głównej Komisji Ziemskiej;
- 8) orzeczenia Sądu Najwyższego w sprawach, przychodzących pod jego rozpoznanie w drodze skarg kasacyjnych na decyzje Głównej Komisji Ziemskiej.

Art. 119. Każda konkretna sprawa regulacyjna lub inna sprawa, w której spodziewana jest ulegająca zaskarżeniu decyzja Komisji Ziemskiej Okręgowej, winna być zapisana do właściwego repertorium w porządku chronologicznym pod oddzielną liczbą porządkową, którą wraz z literą, jaką jest oznaczone repertorium, wypisuje się na okładce akt.

Oprócz tego na okładce akt wymienić należy: nazwę urzędu; przedmiot sprawy, imiona i nazwiska stron, oraz datę rozpoczęcia i ukończenia sprawy.

Sprawy nie ukończone w ciągu jednego roku, nie będą przenoszone do repertoriów na rok następny.

Art. 120. W Komisjach Ziemskich Okręgowych prowadzone będą repertoria następujące:

- a) repertorium spraw regulacyjnych (komasacja, podział wspólnot, parcelacja i t. p.), oznaczone dużą literą R.;
- b) repertorium zbiorowe dla wszelkich innych spraw, oznaczone dużą literą Z.;
- c) repertorium kartkowe.

Zażalenia na czynności Komisarzy Ziemskich w postępowaniu regulacyjnym będą zapisywane do repertorium R. w rubryce „przebieg spraw” na kartce odnośnej sprawy regulacyjnej.

Zażalenia na wszelkie inne czynności Komisarzy Ziemskich będą zapisywane do repertorium Z., jako sprawy samoistne.

Art. 121. Każda sprawa, wpisana do repertorium, otrzymuje numer złożony z litery i liczby porządkowej właściwego repertorium, tudzież ze skróconej liczby roku, w którym wplynęła, np.: pierwsza sprawa regulacyjna, wniesiona w roku 1920, otrzyma numer R 1/20.

Art. 122. Repertoria dawać winny wyjaśnienia o czynnościach urzędu w każdej sprawie, służą do badań statystycznych i tworzą podstawę do oznaczania, układu i przechowywania akt, nie są jednak przeznaczone na to, aby dawały przegląd wszystkich poszczególnych podań lub pism, jakie w danej sprawie wplynęły.

Do repertoriów winny być wnoszone zwięzłe adnotacje, ilustrujące ważniejsze momenty sprawy.

Art. 123. Jednocześnie z wciągnięciem pisma do dziennika winno być ono odnotowane w skorowidzu imiennym i rzeczowym ze wskazaniem numeru dziennika, pod którym zostało zapisane, oraz z oznaczeniem akt sprawy lub zeszytu zbiorowego, w których się pismo przechowuje, i podaniem liczby karty, którą w aktach zajmuje.

Art. 124. Wyższe Urzędy Ziemskie komunikują się z niższymi za pomocą poleceń, niższe zaś czynniami wyższym przedstawienia, z władzami równorzędnymi komunikują się za pomocą odezwy, organom niższemu policyjnym mogą dawać polecenia.

Art. 125. Na pismach wysyłanych winna być oznaczona data podpisania, tudzież numer porządkowy. Datę kładzie urzędnik podpisujący pismo.

Art. 126. Odpowiedzi na pisma, z których nie założono osobnej sprawy, mogą być udzielane odręcznie na tem samem piśmie i opatrzone numerem, jaki dane pismo otrzymało w dzienniku. Treść odpowiedzi należy dokładnie w dzienniku zanotować.

Z innych pism wysyłanych należy pozostawić bruljon podcyfrowany przez urzędnika, który pismo redagował, i odnotować na nim, kto i kiedy pismo podpisał.

Art. 127. Sprawozdania, okólniki, odpisy i t. p. można wysyłać bez osobnych odezwy z adnotacjami odręcznymi, w których wymienić należy: numer, do kogo, w jakim celu, z jakimi załącznikami przesyła się dokument, oraz podpis wysyłającego pismo.

Art. 128. W razie przesyłania akt sprawy lub zeszytów zbiorowych, osoba odpowiedzialna za ich całość obowiązana jest na ostatniej karcie zaświadczyć własnoręcznym podpisem liczbę kart w aktach zawartych.

Art. 129. Pisma wysyłane zapisywać należy do książki ekspedycyjnej (rewersału).

(Dokończenie nastąpi).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Rady Ministrów.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 7 maja b. r. rozpatrywała sprawę organizacji zakupów zagranicznych, projekt ustawy o straży bezpieczeństwa, projekt statutu Banku Polskiego, sprawę przyznania poszkodowanym wskutek wojny wynagrodzenia państwowego, zaliczek i pożyczek na odbudowę, oraz sprawę ustalenia norm spożycia cukru i szeregu spraw bieżących.

Na posiedzeniu w dniu 6ym maja Rada Ministrów zajmowała się sprawą zakupu surowców i środków produkcji ze stoków demobilizacyjnych armii koalicyjnych, zatwierdziła statut zrzeszenia urzędników państwowych, zajmowała się sprawą strejku woźnych w urzędach państwowych, postanowiła wstawić do budżetu na IIe półrocze 1919 r. znaczniejszy kredyt na upaństwowienie szkół średnich, uchwaliła dodatkowy kredyt 100.000 marek dla działu „Nauka” w budżecie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, zatwierdziła wniosek o utworzenie komisji kwalifikacyjnej dla urzędników państwowych, wreszcie załatwiła rzeczy spraw personalnych.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wydział Informacyjno-Prasowy Ministerstwa Spraw Wojskowych komunikuje następujący rozkaz Ministra:

„O Poborach Podoficerów Zawodowych“.

Do czasu ostatecznego uregulowania stanowiska służbowego i charakteru podoficerów zawodowych, oraz ogłoszenia odnośnej ustawy zarządza się w sprawie ich poborów tymczasowo, co następuje:

Każdy podoficer zawodowy, służący w W. P., otrzymuje od 1. IV. b. r.

Szarża	Złoty płać mies z góry					Dodatek drożyzny zniżany w mk. dziennie	Razem	UWAGA
	Do 3 lat służby	Do 6 lat służby	Do 9 lat służby	Do 12 lat służby	Do 15 lat służby			
St. sierżant	150	175	200	225	50	120	320--395	Ponadto każdy mający dzieci otrzymuje dodatki (dekr. 110 Dz. R. W. 618) zależnie od ich ilości i miejscowości.
Sierżant	125	150	170	200	50	120	295--570	Żyjący z dala od rodzin otrzymują sustentację (Rozp. 1367 (z. R. W. 42/19)).
Plutonowy	100	125	150	175	50	120	270--345	Przy przeniesieniu żona otrzymująca koszty przemieszkania.

Dodatek drożyzny 50 Mk. miesięcznie przysznaje się ze względu na obecną drożyznę i stosunki wojenne tylko na czas trwania tych stosunków.

Różnicę pomiędzy poborami obecnie przysznanymi a dotychczas pobieranymi, a to od dnia pełnienia służby w W. P., otrzymają podoficerowie zawodowi po ogłoszeniu ustawy o podoficerach zawodowych.

Tak zwani „gażdy bez rangi“ i „zastępcy oficerów“, którzy w tej szarzy przeszli do W. P., otrzymują pobory, jak starsi sierżanci.

Wszystkie z powyższymi postanowieniami niezgodne rozporządzenia tracą moc obowiązującą.

Dnia 16 kwietnia 1919 r.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do powszechnej wiadomości, że przyjęło skrócony adres telegraficzny — „Minwew“.

* * *

Na mocy dekretu o stanie wyjątkowym z d. 2 stycznia r. b., Komisarz Nadzwyczajny na m. st. Warszawę i pow. Warszawski polecił internować: Izraela Rajnfelda, właściciela domu przy ul. Marszałkowskiej Nr. 131; Jankla Rawicza, ul. Ciepła 19, i Manasa Cwejko, ul. Złota Nr. 26.

Rozkaz internowania, jak się dowiadujemy, nastąpił na skutek tego, że wspomniane wyżej osoby zajmowały się spekulacyjnym wykupem mięsa w większych ilościach od hurtowników dla sprzedaży detalistom z dużą nadwyżką cen, czem działali na szkodę społeczeństwa.

Warszawa, d. 7 maja 1919 r.

* * *

Na mocy dekretu o stanie wyjątkowym z d. 2 stycznia r. b., Komisarz Nadzwyczajny na m. st. Warszawę i pow. Warszawski postanowił ukarać aresztem na dwa miesiące Kirmana Joska i Kirmana Dawida za zamieszkiwanie w Warszawie bez odnośnego pozwolenia.

Z Ministerstwa Robót Publicznych.

P. Minister Robót Publicznych, inż. J. Pruchnik, wyjechał wczoraj do Lwowa w celu zbadania sprawy odbudowy miasta i okolic, zniszczonych przez działania wojenne, oraz uruchomienia robót doraźnych.

Powrót nastąpi we wtorek przyszłego tygodnia. W zastępstwie p. Ministra interesantów przyjmuje Szef Sekcji, inż. Rybczyński.

Z Ministerstwa Sprawiedliwości.

Ministerstwo Sprawiedliwości komunikuje: Minister Sprawiedliwości posunął w byłym zarborze austriackim do V-jej klasy rangi sędziów Są-

du Apelacyjnego we Lwowie: Dr. Eugenjusza Szalaya, Karola Vincenza i Adama Schneidra, oraz wiceprezesa Sądu Okręgowego we Lwowie, Dr. Władysława Małaczyńskiego.

SEJM USTAWODAWCZY.

Na posiedzeniu 33-em Sejmu P. Minister Skarbu Karpiński wygłosił przemówienie następujące:

Minister Skarbu, Karpiński: Wysoki Sejmie!

Ustawę, którą mam zaszczyt panom przedłożyć, musimy przyjąć w tej lub innej formie przed wprowadzeniem wymiany pieniędzy.

Dotychczas wiemy tylko, że pieniądze, które w kraju obiegają, mają być zamienione na złote. Nie wiemy jednak, co te złote będą sobą przedstawiały, na czym mają być oparte, na jakiej podstawie kruszcowej i na jakim mianowicie kruszcu. To wszystko musi być ustalone przedtem.

Ustawa monetarna, a następnie ustawa Banku Polskiego, to będą te zasadnicze ustawy, które mają orzec, czem będzie nasz przyszły pieniądz.

Zdawałoby się, że skoro jest mowa o ustawie monetarnej, a więc o biciu monety ze złota, srebra i innych kruszców, których wypuszczenie jest obecnie niemożliwością, to jest to sprawa tylko teoretyczna. Jednak jest konieczną rzeczą już dzisiaj ustalić stosunek naszych pieniędzy do metalu, chociaż oczywiście do wymiany biletów Banku Polskiego na pieniądze metalowe nie przystąpimy odrazu. Jednakże pod tym względem będziemy zrównani ze wszystkimi krajami w Europie, ponieważ wszystkie państwa, z wyjątkiem jednej Anglii, z chwilą wybuchu wojny zawiesiły wymianę pieniędzy papierowych na złote i dotychczas do tej wymiany nie przystąpiły, i zapewne tak prędko jeszcze nie przystąpią. Więc pod tym względem nie potrzebujemy się tak bardzo wstydzić.

Oczywiście, że złotego funduszu wymiennego jeszcze nie mamy, jednakże zaczątek tego funduszu już się gromadzi. Proszę czytać bilansy polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej: jest tam już fundusz złota i srebra dla przyszłego Banku Polskiego. Jest go niewiele, niestety, bo w ostatnim bilansie około 4 milionów marek w złocie i 15 milionów marek w srebrze. Jednakże i ta suma coś niecoś stanowi.

Przy tej okazji muszę zaznaczyć, że w tej sumie złota i srebra, które zostały złożone i wykazane w bilansie naszego banku, lwia część, bo przeszło 2/10, to jest złoto i srebro przyslane przez naszych rodaków z Poznańskiego, podczas, kiedy Królestwo Polskie i Galicja dotychczas złota i srebra nam nie dały. (Głosy: Bo nie mają). Nie robię zarzutów, tylko konstatuję fakty. (Głosy: Nasze władze nic wiedzą, jak zbierać te monety, urzędnicy czekają na rozporządzenia). Wszystkie oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej przyjmują dary na skarb narodowy.

Pod tym względem zaznaczam, że fundusz wymienny już się gromadzi i być może, że po pewnym czasie zdołamy zgromadzić już poważną sumę i będziemy mogli powiedzieć, że bilety Banku Polskiego będą miały chociażby drobne pokrycie w metalu.

Otóż ustawa monetarna ma orzec, na jakich metalach mają się opierać nasze pieniądze.

Projekt rządowy, przedstawiony Wysokiemu Sejmowi, opiera się na systemie jednego metalu zasadniczego, a mianowicie złota.

A teraz, jaką ma być wielkość tej naszej jednostki pieniężnej złotej? Czy ma być przystosowana do franka, czy do marki, czy do rubla, czy ma być zupełnie czemś nowym? Pod tym względem rząd przedstawiła projekt przystosowania naszego złotego do monety krajów, należących do unji łacińskiej, t. j. do franka, czyli że nasz złoty ma zawierać tyle jednostek złota, ile zawiera jeden frank.

Franki pod tą lub inną nazwą mają oprócz Francji, Belgii, Szwajcarii, Włoch, jeszcze Grecja, Rumunia, Bułgaria, Serbia, Finlandja, zaś obecnie wprowadzają taki sam system Czechi i Jugosławia. Byłoby zatem pożądane ze względów politycznych, a także ze względów łatwiejszego zawierania pożyczek zagranicznych, aby i u nas system pieniężny był oparty na tych samych zasadach.

Te kilka słów tylko chciałem wypowiedzieć i prosić Izbę o rozważenie i przyjęcie wniesionej ustawy monetarnej.

Przytem zaznaczam, że w art. 5 tej ustawy wkra- dły się omyłki, za które jak najmocniej przeproszę

szam i proszę o poprawienie. Powtarza się tam 4 razy wyraz „gram“, mianowicie w wierszu 3-im i w 3 ostatnich wierszach, — tam, gdzie jest słowo „gram“, powinno być „część“. W trzecim wierszu zamiast 2 tysięcznych grama, — powinno być 2-tysięcznych części normalnej wagi. W trzecim wierszu od końca zamiast „3-tysięcznych grama“ — „trzech tysięcznych części“. W przedostatnim wierszu zamiast „5 tysięcznych grama“ — „5 tysięcznych części“. W wierszu ostatnim zamiast „7 tysięcznych grama“ — „7 tysięcznych części normalnej wagi“.

Następnie w art. 9 „wybijając polskie monety w złocie“ należy dodać wyraz „również“.

Te poprawki zostały na piśmie przedstawione Panu Marszałkowi.

Posiedzenie trzydzieste czwarte.

Początek posiedzenia o g. 3 m. 30 pp.

Po odczytaniu spisu interpelacji, przed przystąpieniem do porządku dziennego pos. Federowicz oświadczył, że na pierwszym punkcie umieszczone jest sprawozdanie komisji o nagłym wniosku Ministra Skarbu w sprawie

ustawy o wymianie banknotów, zaniechania stemplowania i emisji nowej 4%-wej renty polskiej.

Sprawa ta obchodzi przedewszystkiem posiadaczy koron w Małopolsce i dawnym gen.-gubernatorstwie Lubelskiem. Z okolic tych i ze Śląska przybyły do Sejmu dzisiaj deputacje wszystkich sfer społecznych celem porozumienia się z posłami. Ponieważ przyjechali dopiero dzisiaj, więc mówca wnosi, aby ten punkt usunąć z dzisiejszego porządku dziennego i odłożyć go do najbliższego posiedzenia.

Zabrał głos P. Minister Skarbu, Karpiński:

Minister Skarbu: Wysoki Sejmie! Sprawa przedstawiona na porządku dziennym jest przez cały miesiąc w zawieszeniu. Z tego powodu dalsze zwlekanie musiałbyśmy uznać za bardzo szkodliwe dla sprawy, dlatego, że rozstrzygnięcie jej łączy się z przygotowaniem całego szeregu spraw technicznych, które muszą być wreszcie rozpoczęte. Przeciwnie art. 3-ci upoważnia Ministra Skarbu do przygotowania świadectw 4% renty na sumy miliardowe. Z drukarniami są pertraktacje rozpoczęte, i oczywiście każdy dzień zwłoki oddala nas od dnia rozpoczęcia tej wymiany, której lanknie literalnie cały kraj, od której zależą literalnie wszystkie nasze sprawy gospodarcze.

Dopóki chaos pieniężny będzie istniał, dopóty mowy być nie może o tem, żeby życie gospodarcze normalnym torem poszło. To jest sprawa wysokiej wagi. A zatem byłbym przeciwny dalszemu zwlekaniu. Każdy dzień jest niezmiernie drogi. Obawam przedstawicieli Galicji jest zupełnie nieuzasadniona, ponieważ istnieje chyba nieporozumienie, abyśmy przy dzisiejszej ustawie decydować mieli o kursie zamiennym. O tem absolutnie niema mowy, przeciwnie, powiedziane jest jasno w tej ustawie, że kurs zamienny koron będzie ustalony osobną ustawą wniesioną do Sejmu na krótko przed dniem rozpoczęcia wymiany. A zatem, ta sprawa, najbardziej istotnie boląca, obchodząca literalnie wszystkich, będzie zdecydowana później. Teraz chodzi tylko o to, aby Minister miał prawo rozpoczęcia prac przygotowawczych. Dopóki ta ustawa nie jest zatwierdzona, nie zrobię nic mowę. Prosiłbym bardzo Wysoki Sejm, by zechciał ustawę dziś rozpatrzyć.

Pos. Diamand mówi, że taktycznie pociągnięcie p. Ministra świadczy o jego wielkiej sprawności parlamentarnej, ale wszakże jest zasługą Ministra, że dotychczas nie mamy not ostemplowanych i sprawa jest od miesiąca w zawieszeniu. Chodzi o 48 godzin w czem jeden dzień święteczny. P. Minister spraw tak przedstawia, że to Izba przewleka rzecz, a on jest tym czynnikiem, który stara się zawsze o przyspieszenie. Nie jest też słusznym twierdzenie, że dzisiejsza ustawa zupełnie nie przesądza całej sprawy. Przeciwnie, od uchwały, którą mamy powziąć, która upoważni Rząd do niestemplowania, w znacznej części zależy rozwiązanie całej kwestji. Chodzi tylko o przedse oddanie do druku tych blankietów na renty. Złote prawdopodobnie nadejdą w lipcu, dlatego

Wszystko jedno, czy p. Minister odda tę robotę dziś wieczór, czy w piątek wieczór. Przybyły reprezentacje ze znacznej części państwa, aby się w tej sprawie porozumieć, dlatego mówca popiera wniosek p. Federowicza.

Minister Skarbu, Karpiński: Jeżeli wniosek domaga się tylko zwłoki 48 godzin, to Minister nie ma nic przeciw temu, jeżeli rzecz w piątek będzie zdecydowana.

Izba zgadza się na odłożenie tego punktu.

Następnie pos. Grzędzielski przedstawił sprawozdanie Komisji Prawniczej w sprawie

konstytucyjnego zatwierdzenia dekretu z 31-go grudnia z. r. o objęciu wymiaru sprawiedliwości w b. zaborze austriackim i dekretu z 8-go lutego b. r. o zmianach w urządzeniach wymiaru sprawiedliwości w b. zaborze austriackim.

Komisja proponuje zatwierdzić obydwie dekrety i wezwać rząd, by izba sądu najwyższego w Warszawie zorganizował senat sądowy dla spraw b. zaboru austriackiego, oraz izbę administracyjną, sprawującą dla tegoż zaboru funkcję trybunału administracyjnego. Do składu tych izb należy powołać polskich członków b. sądu najwyższego, wgl. Trybunału administracyjnego w Wiedniu.

Dekrety obydwie były naturalnym wyrazem dążenia do zjednoczenia trzech dzielnic. 1-szy dekret stwierdził tylko formalne objęcie zarządu wymiaru sprawiedliwości przez Ministerstwo od 1-go stycznia, a sądownictwo galicyjskie przeważnie polskie uważało ten dzień za wielkie święto i pocytywałoby sobie za zaszczyt, że ono jest jednym z pierwszych działów administracji, w którym zjednoczenie Polski staje się ciałem. Drugi dekret jest konsekwencją pierwszego. Dzięki zerwaniu nienaturalnych, przykrych związków z Austrią, pewne władze, konieczne dla tegoż instancji i dla prawidłowego załatwienia spraw w Wiedniu, musiały przestać urzędować, tak, że sądownictwo galicyjskie jest niestety dotąd kadłubowcem, gdyż brak mu tej trzeciej instancji, która jest ręką sprawiedliwego i jednolitego wykonywania sądownictwa. Pierwszą zmianą, zarządzoną przez dekret, jest uchynienie tego przepisu ustawy austriackiej, według którego sędziowie wydają wyroki: za miast „w imieniu cesarza” wydaje się teraz wyroki „w imieniu najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej”. Dalej prawo ulaskawiania przeniesiono na Naczelnika Państwa. Dalsze zmiany należą do zakresu organizacji. Ustawodawstwo austriackie znało sędziów kwalifikowanych, którzy mieli prawo do wykonywania sądownictwa po ukończeniu studiów prawniczych, po zdaniu 3-ech egzaminów, po odpowiedniej praktyce, i egzaminie sędziowskim, mimo to nie mieli pełnego prawa sędziowskiego, nie mogli wydawać wyroków, tylko używani byli jako sędziowie pomocniczy. To urządzenie teraz zniesiono i dziś każdy sędzia z chwilą ukończenia przepisanych studiów i praktyki, z chwilą złożenia egzaminu sędziowskiego i odnośnie przysięgi, ma prawo do wykonywania sądownictwa w nieograniczonym zakresie. Dalej rozszerzono instytucję sędziów zapasowych, których można każdej chwili przenieść na inne miejsce służbowe, w razie, gdyby w pewnej miejscowości sąd wskutek różnych przyczyn miał być zdekompletowany. Dalej ujednostajniono tytułaturę sądów i sędziów, upodabniając ją do sądownictwa w całej Polsce. Ponieważ zabrakło trzeciej instancji, a organizacja najwyższej magistratury sądowo-administracyjnej, to jest Ministerstwo, nie jest wykończona, musiano znacznie rozszerzyć zakres władzy Prezydentów sądu apelacyjnego w sprawach sądowo-administracyjnych. Wreszcie ustalono język polski, jako język urzędowy, wykluczając język niemiecki.

Komisja uznała te wszystkie zmiany za konieczne, a w drugiej rezolucji domaga się rychłego usunięcia kadłubowości w sądownictwie galicyjskiem.

Pos. Matakiewicz wyraża żal, że niema na sali reprezentantów Min. Sprawiedliwości. Otwarcie trzeciej instancji dla spraw galicyjskich jest bardzo pożądane. Galicja czekała już na to pół roku, wskutek czego powstało wiele założeń w rekursach i wielu paskarzy, którzy te rekursy wnieśli, pozostając dotąd na wolności, albo nie zapłacili jeszcze dotąd grzywnien i kar, na które byli zasądzeni. Niestety, żądanie, wyrażone przez komisję w 2-giej rezolucji, nie tak prędko wejdzie w życie, gdyż podobno dotychczas niema lokalu dla tej izby najwyższej i nie zamianowano jeszcze prokuratora sądu najwyższego dla spraw Galicji, co powinno jak najrychlej nastąpić. Mówca spodziewa się, że Ministerstwo zajmie się także przedewszystkiem polepszeniem bytu sędziów galicyjskich, których bezstronności wystawiono przez to najlepsze świadectwo, że powierzono im przeprowadzenie wyborów. Ministerstwo zajmowało

się dotychczas sprawą tytułów w sądownictwie, ale to zamalo, powinno się zająć zorganizowaniem sądownictwa, a przedewszystkiem poprawą bytu materialnego sędziów, aby im zapewnić niezawisłość. Przedewszystkiem należy zrównać ich pobory z poborami sędziów w Królestwie i poprawić ich awanse, bo w Galicji czekają sędziowie po kilkanaście lat na tych samych warunkach. Dalej powinno się podwojnie policzyć lata wojenne. Przy zreformowaniu postępowania sądowego należy się starać o usuwanie niepotrzebnej pisaniny, a dla spraw drobnych używać nie sędziów, lecz osobnych urzędników, którzyby za to byli płatni, a w końcu zwraca mówca uwagę na to, że jeżeli Ministerstwo nie zajmie się należyście sądownictwem i nie będzie się starało należycie sędziów wynagradzać, to jak już teraz można zauważyć, będą oni powoli sądownictwo puszczać i szukać innych zawodów.

Pos. Kłernik stwierdza, że sprawa, w której komisja przedstawia teraz swoje żądania, ciągnie się już od kilku miesięcy i to nietylko wskutek przeszkód natury rzeczowej, lecz także, niestety, natury osobistej. I tak np. stawiano przeszkody temu, żeby do nowej Izby administracyjnej powołać b. członków polskich sądu najwyższego w Wiedniu, mimo że ich kwalifikacje nie ulegają wątpliwości i że są to wypróbowani patrioci. Mówca ze zdziwieniem zapytuje Ministra, jakie przeszkody były, aby do dziś dnia nie można było ukonstytuować trzeciej instancji dla Galicji, i domaga się z całym naciskiem jaknajrychlejszego wprowadzenia tej instancji. Kwestja lokalu nie może odgrywać w tym wypadku żadnej roli i Ministerstwo powinno przestać wyszukiwać sobie przeszkody.

Izba przyjęła wnioski komisji.

Pos. Festerkiewicz uzasadnia wniosek komisji zdrowia publicznego co do

oddania magistratowi m. Częstochowy na szpital gmachu, należącego dawniej do byłego ks. Romanowa.

Izba uchwala wnioski komisji.

Pos. Bednarczyk uzasadnia wnioski komisji zdrowia publicznego co do

ulawienia ubogim wnieśnikom polskim leczenia się w Krynicy - Zdroju.

Mówca zaznacza, że ludność włościańska, oddalona od miast, mało dba o zdrowie, a doktorów tam mało. Dopiero, dzięki obecności Ministrowi Zdrowia, stosunki zaczynają się poprawiać. Ale uzdrowiska te są drogie, ludność włościańska nie może z nich korzystać. Komisja przyjęła wniosek D-ra Bardla, który Izba zapewne uchwali.

Izba uchwala wnioski komisji.

Wnioski nagłe.

Wniosek pos. Ostachowskiego i tow. w sprawie ukrócenia bandytyzmu i rabunków w kraju i opracowania ustawy o karze śmierci na bandytów.

Pos. Ostachowski opisuje wzmagający się coraz bardziej bandytyzm w kraju. W jednej tylko gminie, w powiecie Olkuskim, w przeciągu dwóch tygodni było dwadzieścia parę wypadków bandytyzmu. Bandyci prztem męczą swoje ofiary. Jednemu z dzierżawców ukręcili głowę, jakiejś kobiecie obcięli oba uszy, komu innemu obcięli palce u rąk. Mówca wyjeżdżał ze strażą ogniową do dwóch pożarów, które powstały z podpalenia przez bandytów. Bandyci są uzbrojeni, bo teraz o broń łatwo. Bandyci przy rabunkach mówią, że grzesz pieniądze zarabowanych idzie na komitet bolszewicki w Warszawie. Jeżeli tylko wpakować bandytów do więzienia, to oni mogą stamtąd uciec. W Olkuszku uciekło 37 bandytów z karabinami. Zandarmierja i policja wola spać, niż czuwać nad ukróceniem bandytyzmu. Sędzia śledczy w Kieleckiem za kaucją wypuszcza złodziei.—To jest żydek, który wrócił z Rosji i tu dostał taką posadę. W więzieniu lubelskiem siedzi 600 zbrodniarzy. Mówca wnosi o karę śmierci dla bandytów. (Prawica: słusznie, słusznie, zabijaj).

Wniosek odesłano do komisji prawniczej.

Wniosek nagły pos. Skarbka i tow. w sprawie przyznania pierwszeństwa członkom polskiej siły zbrojnej i inwalidom, powracającym z wojny, przy uzyskiwaniu posad i koncesji publicznych, oraz przy nabywaniu posiadłości rolnych, sprzedawanych lub wydzierżawianych przez rząd.

Izba odsłała wniosek do komisji rolnej.

Wniosek nagły posła Skarbka i tow. w sprawie ustanowienia odznaki za waleczność dla członków polskiej siły zbrojnej, mianowicie w formie polskiej odznaki „virtuti militari”.

Pos. Klemensiewicz (z miejsca): Jeść się chce, nie odznak.

Marszałek: Czy poseł Klemensiewicz żąda głosu? Nagłość wniosku przyjęta.

Przy wniosku nagłym pos. Korfantego i tow.:

Pos. Czapiński: To jest komedia (wrzawa na lewicy). Marszałek wzywa do porządku pos. Czapińskiego za wyraz „komedia”.

Pos. Czapiński: Tworzyć odrębne państwo; wypowiedzieć wojnę i stawicje jednocześnie wnioski jednoczenia armji.

Nagłość wniosku uchwalona.

Następne posiedzenie w piątek, o godz. 12 w poł., z następującym porządkiem dziennym:

1) Pierwsze, drugie, ewentualnie trzecie czytanie ustawy w przedmiocie wymiany znaków obiegowych, znajdujących się na ziemiach polskich.

2) Dyskusja nad ustawą konstytucyjną, przez rząd wniesioną.

Po pierwszym numerze nastąpi przerwa do godz. 3-jej.

Brzmienie traktatu pokojowego z Niemcami.

Paryż, 8. 5. (PAT). (Radjotelegram st. Warsz.).

Wstęp.

Stany Zjednoczone Ameryki, Wielka Brytania, Francja, Włochy i Japonja, mocarstwa podpisane na niniejszym traktacie jako mocarstwa sprzymierzone, oraz ich sojusznicy Belgja, Boliwja, Brazylja, Chiny, Kuba, Ekwador, Grecja, Gwatemala, Haiti, Hedzas, Honduras, Liberia, Nikaragwa, Panama, Peru, Polska, Portugalia, Rumunia, Serbja, Chorwacja, Sławonia, Siam, Czecho-Słowacja i Urugwaj, stanowiące wraz z powyżej wymienionymi mocarstwami państwa sprzymierzone, z jednej strony, a Niemcy z drugiej strony, biorąc pod uwagę, że na prośbę cesarskiego rządu niemieckiego został przyznany rozejm dla Niemiec z dniem 11 listopada 1918 r. przez główne mocarstwa sprzymierzone w tym celu, aby mógł być zawarty z niemi traktat pokojowy, biorąc dalej pod uwagę, że mocarstwa sprzymierzone również pragną, aby wojna, w którą kolejno zostały wplątane bezpośrednio lub pośrednio, a która wzięła swój początek z wypowiedzenia wojny, wystosowanego 28 lipca 1914, przez Austro-Węgry Serbji, z wypowiedzeń wojny wystosowanych przez Niemcy w dniu 1 sierpnia 1914 Rosji i 3 sierpnia 1914 Francji oraz z najeżdżu na Belgję, ustąpiła miejsca trwałemu pokojowi i sprawiedliwemu, w tym celu strony kontraktujące, przez następujących swych przedstawicieli reprezentowane (tu następuje lista pełnomocników), zgodziły się na następujące postanowienia: Od dnia wejścia w życie niniejszego traktatu, stan wojenny zostanie ukończony. Od tej chwili i pod warunkami postanowien niniejszego traktatu, zostaną podjęte na nowo oficjalne stosunki mocarstw sprzymierzonych z Niemcami i z każdym z państw niemieckich.

CZĘŚĆ I.

Liga narodów.

Liga narodów, mająca na celu rozwój współpra-

cy pomiędzy narodami i zabezpieczenie pokoju i bezpieczeństwa, opiera się na następujących podstawach: Na przyjęcie pewnych zobowiązań nieciekających się do wypowiedzania wojny, rozwoju w stosunkach międzynarodowych, opartych na sprawiedliwości i honorze, na ścisłym przestrzeganiu przepisów prawa międzynarodowego i skrupulatnem poszanowaniu traktatów. Skład: Głównymi członkami związku narodów są państwa podpisujące traktat, następujące państwa, zaproszone do przyłączenia się do traktatu, pod warunkiem, iż w przeciągu 2 miesięcy po jego wejściu w życie bez zastrzeżeń do niego przystąpią, a mianowicie: Argentyna, Chili, Kolumbia, Danja, Hiszpanja, Norwegja, Paragwaj, Holandia, Persja, Salwador, Szwecja, Szwajcarja i Wenezuela. Poza tem członkiem związku narodów może zostać każde inne państwo, każde dominium lub kolonja, rządząca się wolno, jeżeli za jej przyjęciem oświadczy się 2/3 ogółu związku i jeżeli da dostateczne gwarancje swej dobrej wiary. Stąd wynika: 1) iż Niemcy nie są głównym czynnikiem związku narodów, 2) że aby stać się jego członkiem, na jego przyjęcie musi zgodzić się 2/3 członków i musi dać dostateczne gwarancje swej szczerej chęci, przestrzegania zobowiązań międzynarodowych i przyjąć regulamin, ustalony przez związek w kwestjach odnoszących się do sił wojskowych i morskich.

Każdy członek Ligi Narodów może wystąpić z Ligi za uprzedzeniem 2-letnim wypowiedzeniem, pod warunkiem, iż wypelniał wszystkie swoje zobowiązania międzynarodowe. Dodatkowe wnioski do traktatu będą mogły być uchwalone większością głosów członków zgromadzenia walnego; każdy członek związku narodów, który ich nie przyjmie, przestaje stanowić część składową związku. Ze związku narodów może być wykluczony każdy członek, który dopuścił się naruszenia jednego z zobowiązań, wynikających z niniejszego traktatu. Wykluczenie następuje

przez głosowanie wszystkich innych członków związku, reprezentowanych w radzie związkowej.

Władze Związku.

Działalność związku, którego siedzibą jest Genewa, odbywa się przez następujące instytucje: przez zgromadzenie wszystkich członków związku (nie więcej niż 3-ch przedstawicieli na 1-go członka, z prawem do 1-go tylko głosu), przez radę 9-ciu członków (1 reprezentant każdego z głównych mocarstw i reprezentanci wyznaczeni przez zgromadzenie 4-ch innych państw). Uchwały zgromadzenia i rady są podejmowane jednomyślnie i przekazywane do wykonania stałemu sekretarjatu, urzędującemu w stolicy związku. Wszystkie dawniejsze międzynarodowe biura przechodzą pod nadzór związku.

Ograniczenie zbrojeń.

Głównym celem związku jest utrzymanie pokoju; dlatego zbrojenia poszczególnych narodów redukuje się do minimum, koniecznego dla bezpieczeństwa narodowego, przyczem bierze się pod uwagę położenie geograficzne każdego z państw. Program tego zredukowania zbrojeń został ustalony przez radę i przedłożony rządowi, które ustaliwszy granicę zbrojeń, nie mogą jej przekroczyć bez zgody rady. Projekt co dwa lata przynajmniej podlega rewizji. Członkowie związku zobowiązują się komunikować sobie wzajemnie daty, odnoszące się do ich zbrojeń i ich programów wojskowych i morskich. Jako organ doradczy w sprawach wojskowych i morskich, służy radzie stała komisja.

Wzajemne gwarancje.

Członkowie związku zabezpieczają sobie wzajemnie obronę przed wszelkim najazdem zewnętrznym, utrzymanie nienaruszalności ich terytoriów i niepodległość polityczną.

Regulowanie zatargów.

Związek w razie wojny lub groźby wojny powinien poczynić wszystkie zarządzenia dla zabezpieczenia narodom pokoju. Sekretarz generalny w podobnym wypadku bezwzględnie zwołuje radę na życzenie każdego z członków związku. Każde nieporozumienie, jakie zajdzie pomiędzy członkami związku, ma być przedłożone już to sądowi rozjemczemu, którego orzeczenia będą podkrywane dobrą wiarą, już to rozstrzygnięciu rady, w żadnym zaś razie nie wolno uciec się do rozpoczęcia wojny przed upływem okresu 3-miesięcznego od orzeczenia sądu rozjemczego, względnie rozstrzygnięcia przez radę związku. Drażliwe wypadki orzeczeń rozjemczych mogą być następujące: Jeżeli różnice zdań odnoszą się do interpretacji traktatu, do jednego z punktów prawa międzynarodowego, do każdego z poszczególnych faktów, którego ustalenie stanowiłoby złamanie zobowiązania międzynarodowego, albo też rozmiarów lub natury odszkodowania, wynikającego z takiego naruszenia zobowiązania. Rada w zastępstwie sądu rozjemczego działająca sporządza raport o zatargu. Jeżeli raport zostanie przyjęty jednomyślnie, członkowie związku zobowiązują się nie chwycić za broń przeciw żadnej ze stron, która poddaje się orzeczeniom raportu. W braku jednomyślności każdemu z członków związku zostaje wolna decyzja co do sposobu działania, jeżeli tego sobie życzy jedna ze stron i jeżeli rada uzna, iż zatarg odnosi się do sprawy, którą prawo międzynarodowe przekazuje w zupełności kompetencji tej strony. Rada stwierdza iż w swoim sprawozdaniu, ze swej strony nie zalecając żadnego sposobu rozwiązania zatargu. Rada ze swej strony może przedłożyć zatarg do rozstrzygnięcia zgromadzeniu, którego działalność ma się rozwijać w tych samych warunkach. W razie zatargu pomiędzy 2-ma państwami, z których jedno jest członkiem związku, a 2-gie nie, mimo to zaprasza się je do przedłożenia swej sprawy do rozstrzygnięcia Lidze Narodów. Jeżeli odmówią, rada może poczynić wszelkie zarządzenia, zmierzające do położenia kresu zatargowi. Jeżeli jeden z członków związku podejmie wojnę wbrew przyjętym przez siebie zobowiązaniom, ipso facto uważa się go jako tego, który dopuścił się aktu wojennego przeciwko wszystkim innym członkom związku. Członkowie ci bezwzględnie zrywają z nim wszystkie stosunki finansowe i handlowe i według miary, oznaczonej przez radę, dostarczają kontyngentów zbrojnych do armji, która ma zapewnić poszanowanie zobowiązań, przyjętych wobec związku narodów.

Trybunał ludu.

Rada jest obowiązana wypracować projekt stałego międzynarodowego trybunału i projekt ten przedłożyć członkom Ligi. Trybunał będzie rozpatrywał wszystkie zatargi o charakterze międzynarodowym, przedłożone mu przez strony. Każdy traktat, aby stał się obowiązującym, musi być zarejestrowany przez sekretarjat związku.

Zobowiązania międzynarodowe.

Każdy dawniejszy traktat, nie zgodzający się z niniejszym układem, winien być uchylony. W każdym razie zobowiązania międzynarodowe, jak traktaty w sprawie sądów rozjemczych i umowy tego rodzaju, jak doktryna Monroe, są zgodne z niniejszym układem.

Mandaty międzynarodowe.

Niniejszy układ przewiduje zarządzenia administracyjne dla kolonii i obszarów, które w następstwie wojny przestały podpadać pod zwierzchność państw, które przedtem nimi rządziły, a są zamieszkałe przez narody, niezdolne jeszcze do tego, aby rządziły się same. Opieka nad temi narodami będzie powierzona ludom, najlepiej do tego nadającym się wskutek swego położenia geograficznego i doświadczenia w wykonywaniu tej opieki w charakterze mandatariuszów Ligi Narodów. Taki mandatariusz co roku wysyła do Rady związków sprawozdanie, które będzie przedkładane stałej komisji. Rozumie się samo przez się, że charakter i rozmiar mandatu winny być dostosowane do stopnia rozwoju każdego narodu i warunków miejscowych.

Sprawy, przekazane nadzorowi Związku Narodów.

Związek będzie wykonywał nadzór: nad warunkami pracy, obchodzeniem się z ludnością tubylczą, handlem opium i innymi środkami leczniczymi, szkodliwymi dla zdrowia, nad handlem bronią i amunicją, wolnością komunikacji i tranzytu, walką przeciwko chorobom, oraz nad rozwojem organizacji Czerwonego Krzyża.

CZĘŚĆ II-ga.

Granice Niemiec.

Granice Niemiec bez Prus Wschodnich:

1) Z Belgja: granice biegna na północny wschód od obszaru Moresnet, na wschód od okręgu Eupen, na zachód od okręgu Monjoie (dawna granica), na północny wschód od okręgu Malmedy, aż po Luksemburg.

2) Z Luksemburgiem: granica z roku 1914.

3) Z Francją: granica z miesiąca lipca 1870 r. od Luksemburga aż po Szwajcarię, granica celna jest równocześnie granicą obszaru nad rzeką Saarą.

4) Ze Szwajcarią: granica obecna.

5) Z Austrią: granica z roku 1914 aż po Czecho-Słowację.

6) Z Czecho-Słowacją: granica z roku 1914 z Czechami i Śląskiem, aż po cypel na wschód od Prądніка (Neustadt).

7) Z Polską: granica biegnie od punktu na wschód od Niemodlina (Falkenberg), granicą pomiędzy Górnym i Średnim Śląskiem, zachodnią granicą Poznańskiego, biegiem rzeki Barycz (Bartsch), granicą pomiędzy obwodami Góra (Gütrau) i Głogów, granicą pomiędzy Leszmem i Wschową (Fraustadt), na południowy zachód od Kopanicy (Kopnitz), na zachód od Zbąszynia (Bentschen), północną częścią jeziora Chlop (?), granicą pomiędzy powiatem skwierzyńskim (Schwerin) a Międzyzłodem (Birbaum), granicą pomiędzy Wieleniem (Flehen) i Czarnkowem, na zachód i północ od Piły, linią na 8 km na zachód od linii kolejowej Pila—Chojnice (Hornitz), granicą pomiędzy Chojnicą a Szczałowem (Schlochau), granicą Prus Zachodnich aż na odległość 8-miu km, na południowy wschód od Lemborga (Lauenburg), dalej na wschód od Wysokiego Pola (Hohenfelde) i Chottschowa ku wybrzeżu Bałtyku.

8) Z Danią: granica wyznaczona w osobnych artykułach.

9) Granice Prus Wschodnich biegna od wybrzeża morza Bałtyckiego na północ od Probbornau (?) ramieniem kanału Elblong, wzdłuż biegu Nogatu, biegiem Wisły, południową granicą okręgu kwidzyńskiego i okręgu Susz, granicą pomiędzy Prusami Wschodnimi i Prusami Zachodnimi, granicą pomiędzy Ostrowskiem a Niborskiem (Neidenburg), biegiem rzeki Działdów (Soldau), rzeki Nidy (Neide), dawną granicą rosyjską aż na wschód od Smolnik (Schmaleringken), wzdłuż biegu Niemna, ramieniem rzeki Skierweth aż ku zatoce Kurskiej. Granica przecina zatokę Kurską w odległości 4 km, na południowy zachód od Nidden.

CZĘŚĆ III-cia.

Klauzule w sprawach politycznych europejskich.

Oddział I. — Belgja.

Traktaty z roku 1839 będąc zniszczone i mogą być zastąpione przez umowy pomiędzy Belgją, Holandją i państwami sprzymierzonymi.

Niemcy zobowiązują się uznać te traktaty. Niemcy uznają suwerenność Belgji na spornym obszarze Moresnet. Zrzekają się pruskiej części obszaru Moresnet na zachód od drogi Liege—Aix la Chapelle. Niemcy odstępują Belgji okręgi Eupen i Malmedy. Mieszkańcy, pozostając pod zwierzchnią władzą belgijską, będą mieli prawo wyrazić życzenie po 5-ciu miesiącach, czy chcą pozostać w całości, czy w części pod zwierzchnictwem niemieckim. Belgja co do tego podda się rozstrzygnięciu związku narodów.

Oddział II. — Luksemburg.

Niemcy zrzekają się dobrodziejstw wszystkich traktatów, odnoszących się do Luksemburga, uznają, że wielkie księstwo przestało stanowić część składową niemieckiego związku cłowego, zrzekają się wszelkich praw eksploatacji wszelkich dróg żelaznych, zgadzają się na zmieszenie neutralności wielkiego księstwa i zgóry już przyjmują międzynarodowe układy, zawarte w tej sprawie z Luksemburgiem przez państwa sprzymierzone.

Oddział III. — Lewy brzeg Renu.

Niemcy nie będą utrzymywać, ani nie zbudują żadnej fortecy ani na lewym brzegu, ani też conajmniej w odległości 50 km. na wschód od Renu. W strefie tej Niemcy nie będą utrzymywać żadnej siły zbrojnej, nie będą odbywać manewrów wojskowych, ani nie zachowają żadnej możliwości materialnej, ułatwiającej mobilizację. Wszelkie naruszenie tych zobowiązań będzie uważane za akt wojny, skierowany przeciwko państwu podpisanym na niniejszym traktacie a mającym na celu zakłócenie pokoju światowego.

Oddział IV. — Zagłębie Saary.

Postanowienia w sprawie Zagłębia Saary określają granicę obszaru, do którego odnoszą się postanowienia traktatu, określają odstąpienie Francji własności i skwitowanie ze wszystkich długów, obciążających kopalnie węgla w północnej Francji, zabezpieczają dla Francji własność kopalń i wszystkie prawa ich eksploatacji, ustalają prawa ludności i położenie robotników, określają na lat 15 stosunki polityczne i administracyjne obszaru nad Saarą. Niemcy zrzekają się na ten okres czasu na rzecz Ligi Narodów panowania nad rzeczonym obszarem. Osobny paragraf określa reguły plebiscytu, który po upływie lat 15 ma zdecydować o dalszej przynależności politycznej Zagłębia Saary.

Granice. Obszar nad Saarą obejmuje: okręgi Sarre—Louis, Sarre—Bruck, Ottweiler, Saint Hubert, część okręgów Saint Hendel i Hombourg. Od południa i na zachód granicę tego obszaru stanowi nowa granica francuska. Na północ granicę stanowią granice administracyjne okręgów, względnie kantony, włączonych do rzeczonym obszaru wzdłuż linii ogólnej, która rozpoczyna się na brzegu rzeki Saary w odległości 5 km. na północ od Mettlach i dobiega na południowy zachód od Hettlich do granicy południowej ks. Birkenfeld. Na wschód granicę stanowi linja rozpoczynająca się w odległości 4 km. na północny wschód od Saint Wandel, pozostawiając poza obszarem Saary Breitenbach i Waldmar, obejmuje Hombourg, dalej biegnie linja wschodniego wybrzeża rzeki Blies i dochodzi do granicy francuskiej na południe od Hornbach. Obszar wynosi 161.000 lit., ludność liczy 647.000 głów.

Kronika polityczno-społeczna.

Z posiedzenia Rady Miejskiej. Dziś o godz. 7-mej wiecz. odbędzie się posiedzenie Rady Miejskiej.

Porządek dzienny obejmuje:

1) Wniosek nagły radnego Arciszewskiego i 14-tu innych w sprawie opalowej. 2) Wniosek nagły r. Łątkiewicz i 18-tu innych w sprawie podniesienia normy i wartości odżywczej chleba kartkowego. 3) Wybór wicyprezjenta miasta. 4) Wniosek nagły r. Ludwika Śliwińskiego i 16-tu innych w sprawie ogłoszenia komisja specjalnej do opracowania projektu statutu służbowego dla pracowników miejskich. 5) Wniosek nagły r. Bulińskiego i 15-tu innych w sprawie budowy domów mieszkalnych dla pracowników tramwajów miejskich. 6) Wniosek nagły r. Burlińskiego i 15. innych w sprawie wykończenia budynku szkolnego przy ul. Dworskiej i uruchomienia szkoły zawodowej dla dzieci pracowników tramwajów miejskich. 7) Wniosek nagły r. Stanisława Kalinowskiego i 15-tu innych w sprawie schronisk i inne.

W sprawie strejków woźnych państwowych. Od dnia 5-go maja trwa we wszystkich ministerstwach i instytucjach państwowych strejk woźnych i gońców. Jest on końcowym epizodem pertraktacji, trwających od dnia 8-go kwietnia r. b. W dniu tym niezauwany władzom polskim, bowiem nie zatwierdzonym przez Radę Ministrów „Związek Zawodowy Woźnych Państwowych“ zwrócił się do Rady Ministrów z żądaniem, zawartem w 19-tu punktach specjalnego memoriału. Wśród żądań tych najważniejszymi były: podwyższenie pensji miesięcznej do wysokości 550 marek, przyznanie odszkodowania wojennego po 600 marek, przestrzeżenie bezwzględnie 8-godzinnego dnia pracy, wypłacanie w razie choroby pensji aż do wyzdrowienia, ustalenie pensji gońców w stosunku do woźnych, wyznaczenie woźnym odpowiedniego mieszkania z opalem i światłem i t. d.

Zadaniom towarzyszyło ze strony woźnych zastrzeżenie, iż w razie nieprzyjęcia ich postulatów, zrzucą oni z siebie odpowiedzialność za strejk. Na memoriał ten, potakowany jako zbiór postulatów delegacji woźnych, odpowiedziało po przeprowadzeniu odpowiednich dochodzeń Prezydium Rady Ministrów, iż przeważna część żądań woźnych co do polepszenia ich bytu będzie potraktowana przychylnie, że jednak równocześnie niedopuszczalnym jest wywieranie presji w postaci groźby strejku, który z prawno-publicznym charakterem woźnych państwowych w żadnym razie pogodzić się nie da.

Przewidyjmy Rady Ministrów powiadomilo też woźnych, iż wyjazd uposażenia ich będzie w najbliższym czasie rozpatrywana przez międzyministerjalną komisję, łącznie ze sprawą uposażenia urzędników.

Wyjaśnienia te nie zadowolily woźnych. Uznali je za niewystarczające i zażądali bardziej jasnej odpowiedzi, stawiając na nią termin 3-go maja o godz. 8-mej wieczór. Jakoż o godzinie 5-go maja woźni we wszystkich instytucjach rządowych zaczęli bezrobocie. Wówczas próbowało interwenjować Ministerstwo Pracy; zebrało ono u siebie delegatów woźnych i oświadczyło, że życzenia ich w dużej części będą spełnione, i że nad sprawą tą obradować będzie Rada Ministrów we wtorek wieczorem. Delegacja woźnych odpowiedziała, iż uznaje dobrą wolę rządu i ma silną nadzieję, iż woźni państwowi wobec tego zgłoszą się do służby; mimo to strejk nie ustal i trwa w dalszym ciągu. Rada Ministrów rozważała na posiedzeniu swem w dniu 6-ym b. m. sprawę żądań woźnych. Skutkiem tego, była ponowna wyzercupująca odpowiedź, udzielona delegacji woźnych i stwierdzająca, że Rada Ministrów polecała zbadać dokładnie i wszechstronnie życzenia, jedne uwzględniając bez zwłoki, inne biorąc za podstawę przy opracowywaniu projektów ustawy o pragmatyce służbowej dla woźnych, dorywcze bowiem zatwierdzenie postulatów woźnych nie mogłoby być zadawalniające. Jednocześnie Przewidyjmy Rady Ministrów ponownie zwraca uwagę woźnym państwowym na niestosowne i niedopuszczalne stosowanie przez nich pretekstów popartej przez strejk i, wyzając ich do podjęcia obowiązków służbowych najdalej do piątku 9-go maja, komunikuje, iż nieobecni uważani będą za wydalonych ze służby państwowej.

Wysyłka dzieci lwowskich na wieś. Wczoraj, o godz. 6 wiecz., rozpoczęła się w Radzie Głównej Opiekuńczej konferencja międzyministerjalna w sprawie wysyłki dzieci lwowskich na wieś. W konferencji tej wzięli udział jako przewodniczący prezes R. G. O. p. Staniszewski, oraz jako przedstawiciele Ministerstw poszczególnych, pp.: Goździakowski, Kaliński, Siwak, Konrad, dr. Szenajch, Krakowski oraz p. Seyda, ks. Okokulak, hr. Zabiello, Garczyński, Janasz, panie: Pawińska i Wądrowska i zaproszeni na tę konferencję delegaci lwowskiego komitetu pp.: red. Fryling i inspektorowie szkolni Horwath i Paczosa.

Po wyczerpującym referacie pp.: Paczosa, Horwath i Frylinga, poparli bardzo gorąco postulaty delegatów lwowskich pp.: Staniszewski, Janasz, Goździakowski, Palińska, Meyersohn, poseł Seyda, doktor Szenajch, Kaliński i radca Siwak, poczem uchwalono jednomyślnie domagać się od rządu w myśl żądań, zawartych w memoriale delegatów, kredytu państwowego w wysokości 3 milionów marek, na pokrycie kosztów wysyłki dzieci lwowskich na wieś i uproszono posła Seydę o wniesienie nagłego wniosku w tej sprawie na dzisiejszem posiedzeniu Sejmu.

Wszyscy mówcy podnosili zgodnie, że Lwów zasługuje w pełni na wyjątkową i wydatną pomoc.

Ponieważ red. Fryling oświadczył, iż delegaci lwowscy nie opuszczą Warszawy, zanim w tej sprawie nie zapadnie decyzja ostateczna i zanim nie będzie ustalona kwota, jaką otrzyma komitet lwowski dla zorganizowania kolonij letnich, przeto uchwalono wyznaczyć następnę posiedzenie na poniedziałek, dnia 12-go b. m. o godz. 7 wiecz.

Na tem posiedzeniu podana będzie do wiadomości kwoła, przyznana na wysyłkę dzieci lwowskich na wieś.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 8 maja. (PAT.) — Front galicyjski: Na froncie galicyjskim i wolińskim nieprzyjacieli zdołali uzmocnić się na swych nowych pozycjach, ściągając znaczniejsze rezerwy; w rozmaitych odcinkach frontu silnie zaatakowały nasze linje.

Na północnym odcinku Lwowa w ciągu nocy silne oddziały ukraińskie zaatakowały Grzędę, oraz pozycje nasze na zachód od tej miejscowości, zmuszając po zajętej walce naszą załogę do cofnięcia się.

Po świetnie przeprowadzonym kontrataku, przy współudziale artylerji lwowskiej, nadeszły nasze rezerwy i odzyskały z powrotem utracone pozycje.

Na południe od Lwowa nieprzyjacieli zaatakowali również nasze pozycje pod Pasiekami Zubrzyckimi i usadowił się w południowej ich części. Natychmiastowy kontratak wyparł go do pozycji wypadowych.

Pod Chyrowem atak ukraiński na nasze placówki został również odparty.

Front woliński: Skoncentrowawszy w rejonie Uhrynowa, Warezka bardzo znaczne siły, nieprzyjacieli zaatakował nasze linje obronne na północ wsi Zabze, Oszczew i Dolhobyców.

Nasze bohaterские oddziały odparły trzykrotnie zajęte ataki nieprzyjacielskie, lecz pod naporem parokrotnie przeważających sił zmuszone były do opuszczenia Zabza i Oszczewa.

Zajęcie walki w toku.

Front litewsko-białoruski: Bez zmiany.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego:

Haller, pułkownik.

Otwarcie uniwersytetu poznańskiego.

Poznań, 7 maja. (PAT.) — W katedrze, pięknie przystrojonej chorągwiemi, zebrał się dziś, o godz. 10-jej rano, profesorowie uniwersytetu poznańskiego, z rektorem, dr. Świącickim na czele; przedstawiciele rządu polskiego z Warszawy; członkowie komisariatu naczelnej rady ludowej; przedstawiciele władz wojskowych, cy-

wilnych i towarzysztw, oraz liczna publiczność, w celu wzięcia udziału w uroczystem nabożeństwie z okazji otwarcia uniwersytetu.

O godz. 10½ rano przybył do katedry ks. prymas Dalbor, w otoczeniu członków kapituły i licznego grona duchowieństwa i celebrował mszę św. pontyfikalną, poczem wygłosił kazanie ks. Łukomski. Po nabożeństwie wszyscy obecni udali się w pochodzie pod zamek, gdzie w sąsiednim gmachu mieli się uniwersytet.

Powrót Prezydenta Ministrów.

Warszawa, 9 maja. (PAT.) — Prezydent Ministrów, Paderewski, przybywa z Paryża do Warszawy jutro, w sobotę, około godziny 10-jej przed południem, osobnym pociągami z Bogumina. Na spotkanie powracającego Prezydenta Ministrów wyjechał dziś Minister Kolei żelaznych, Eberhardt.

LISTA OFIAR

od dnia 20 — 28 lutego 1919 r.

Dąbkowski Wacław, starszy żołnierz 4 pułku ułanów, ranny; Drozd Michał, 10 pułku piechoty, r.; Duda Franc., B. cieszyński, zab.; Dujczński Stan., sekc. 24 p.p., r.; Duszenko Ant., sierż. warsz., r.; Duśniak Leop., 4 p.p. 6 k., r.; Dyde Teof., 3 p. strz., r.; Dzie-dziec Andrzej, B. wadow., c. r.; Dziekan, 37 p.p. 3 k., zab.; Faryewski Mich., zał. dwor., l. r.; Filip Waw., dot. rotm. Abraham, r.; Fin Józ., 10 p.p., l. r.; Fiut Józ., szer. poc. panc., r.; Frankowski Franc., poc. panc. 3. c. r.; Garbacz Wiktor, 8 p. leg. k. k. m., n.; Gawankiewicz Henr., szer. 10 p.p. k. k. m., zag.; Gaworczyk Mich., 3 p. strz., zab.; Gasiennica Jan, st. żoł. 5 p.p., r.; Gburek Rom., szer. 36 p.p. 4 k., r.; Gdena Jan, 4 p.p. 5 k., r.; Gdowski Rud., 10 p.p. k. m., zag.; Gierula Tom., 37 p.p. 3 k., zab.; Gluzek Rom., 36 p.p. 4 k., r.; Głuszyk Jan, poc. panc. 3. c. r.; Gotfryd Haskiel, 8 p. leg. k. m., r. n.; Grabek Franc., sekc. 10 p.p., r.; Grabowski Józ., plut. 5 p.p., r.; Grech Jakób, B. ziem. grodz., c. r.; Grysiwicz Józ., 10 p.p. 6 k., r.; Góral Józ., 3 p. strz. konnych, r.; Górny Jerzy, 10 p.p. 11 k., r.; Gyronowicz Michał, zand., zag.; Guszczyk Jan, poc. panc. 3. r.; Ho-monicki Wojc., 4 p. art., r.; Jabłoński Fel., p.p. 3, r.; Jachimowski Edm., 10 p.p. 1 k., r.; Jachimowski Henr., sekc. 1 pp. 2 k., zab.; Jadas Jacen., 18 p.p., c. r.; Jakliński Leszek, podp. san. poc. panc. 3. r.; Jakobsch Jan, poc. panc. 3. r.; Jakóbowski Winc., 24 p.p. 6 k., r.; Jasnowski Edm., 10 p.p. 1 k., r.; Jasz-czyński Henr., 10 p.p. 7 k., c. r.; Jaworski k. k. m., r.; Jaworski Wawrz., rob. kol., r.; Jezierski Mik., pchor. 8 p. leg., r.; Jędruch Ludw., 10 p.p. k. k. m., r.; Jung Aleks., st. żołn. 8 p.p. 9 k., r.; Juzwenko Paw. 30 p.p. 2 k., r.; Kajzer Józ., B. wadow., r.; Kaliciak Józ., B. zim. Grod., zag.; Kaliciak Marc., st. żołn. dworz. Grodek, r.; Kalicyński Rom., st. żołn. 8 p. 1, 12 k., r.; Kalikst Bart., 10 p.p. 7 k., r.; Kamiński Franc., jedn. plut. 10 p.p. 6 k., r.; Kapusta Mich., B. krak., r.; Karaś Stan., 10 p.p. 3 k., r.; Karpiński Ludw., 1 p. ul. Beliny, r.; Kasprzak Piotr, 36 p.p., k. k. m., r.; Kanowski Teofil, podp. 4 B radom. 2 k., r.; Katnik Gustaw, podp. 10 p.p. k. szt., zab.; Kędzierski Miecz., 10 p.p. 12 k., l. r.; Kinasz Senko, 1 bat. p. art., l. r.; Kłaczka Piotr, 3 p. strz. konn. 3 szw., zab.; Kleban, plut. k. częstoch., r.; Klepacki Kaz., 24 p.p. 7 k., r.; Klimkiewicz Jan, 8 p. kaw., r.; Klimkiewicz Stef., 5 p.p. k. m., r.

Kliszcz Józ., dow. str., Przemysł. l., r.; Klajc Józ., 10 pp., 1 b. 3 k., zab.; Kolanko Mich., puł. ziem. Grod., zab.; Konczyński Adam, ppor. 30 pp., r.; Kondracki Mich., 10 pp., 7 k., r.; Konopka, 10 pp., k. k. m., zag.; Konczyński Adam, ppor. 30 p.p., r.; Kontnik Jan, 10 pp. k. szt., r.; Kopania Stan., 30 pp. 6 k., zab.; Kopanski Ant., 30 pp. 6 k., zab.; Kopeczyński Rud., 10 pp. k. szt., r.; Kopecki Jan, 10 pp. k. k., r. i zag.; Koptyski Franc., 10 pp. 7 k., c. r.; Korczak Jan, 10 p. 6 k., r.; Korzon Tad., szkoła podof. gr. Minkl., r.; Koszeliński Mar., 30 pp. 2 k., r.; Kosmidar Winc., 10 pp. 5 k., r.; Kowalski Każ., ppor. 1 strz. p., r.; Kozak Miecz., 3 p. strz. 2 k., r.; Kozłowski Stan., baon. radomski, r.; Kozubski Jan, poc. panc. 3. r.; Kraśniński Stan., 10 pp. 5 k., r.; Kraus Zygm., 1 p., r.; Kropiński Adam, sekc. k. k. m. p. art. l., r.; Kubicek Konstan., 4 p. l., zab.; Kubies Konst., 4 p. l. 6 k., zab.; Kuc Mikó, patrol, zag.; Kucala Jan, 10 pp. 6 k., r.; Kucharski Aug., elektr. miej., r.; Kuciał Wawrz., plut. zand., n.; Kudzia Mich., 2 pp. 1 k., r.; Kulej Lud., 3 p. strz., konn., r.; Kuliga Józ., sekc. 10 pp. 1 k., zag.; Kurmiński, art. 1 bat., Jarosl., zab.; Kuroptwa Ant., 10 pp. ods. Lw., l., r.; Kurzman Dawid, B. szt., zab.; Kwapisz Oleksy, 24 pp. 5 k. l., r.; Lach Kaz., zand., zag.; Langer Wit., ppor., pc. panc., r., r.; Lemiszko Mich., 2 p. strz. 1 k. l., r.; Lenik Andrzej, st. żoł. 10 pp., r.; Leśniuk Włod., 2 p. strz. 1 k., zag.; Lewandowski Roman, 3 pp. 5 k., r.; Lichwa Franc., 10 pp. k. k. m., zab.; Likociński Franc., 10 pp. 3 k., r.; Lis Wojc., 9 pp. 9 k., l., r.; Lubert Sewer, k. sap., zag.; Lutman Tad., milicjant, r.; Lanczyński Wład., st. żoł. 12 pp., r.; Majewski Adam, plut. 3 p. strz., r.; Malk Jan, mili-

cja, l., r.; Marchewka Jan. baon rad., r.; Marciewski Jan, 8 p. l. k. k. m., zab.; Marcinkowski And., st. żoł. 5 p. 9 k., r.; Marcinkiewicz Stan., 10 pp. 3 k. l., r.; Markiewicz Marjan, plut., zand., zab.; Marzenkowski Kaz., 8 p. 9 k., zab.; Mayer Leon, 10 pp. 1 k., zab.; Melski Ant., baon grad., zag.; Metkowski Wład., 10 pp. 1 k., r.; Michalski Jan, 10 pp., 5 k., r.; Michalski Józ., st. żoł., 10 pp. 6 k., r.; Mirek Jan, 10 pp. 1 k., r.; Misiąg Marjan, 4 pp., r.; Miskiewicz Jan, b. olkuski, r.; Modzyniewski Józ., ppor. san., 2 p. strz., r.; Moliwski Pol., 10 pp. 6 k., r.; Moszczyński Edw., 5 p.p. 8 k., r.; Metiński Feliks, 13 pp. 5 k., r.; Modzewicz Józ., pch., san. 2 p. strz., r.; Mrozowski E., plut. 1 p. strz., r.; Mułak Mich., 3 p.p., r.; Mulka Marjan, st. żoł. 5 pp. 8 k., r.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Zydówka”, jutro „Otello”.
Teatr Rozmaitości. Dziś „Rycerz z Labędziem”.
Teatr Polski. Dziś „Pierwsza sztuka Fanny”, jutro „Szczęście Franja”.
Teatr Mały. Dziś i jutro „Brat marnotrawny”.
Teatr Letni. Dziś i jutro „Madal 3-go Maja”.
Teatr Nowości. Dziś „Dokola miłości”, jutro „Księżna czardaszka”.
Teatr Praski. Dziś „Chata za wsią”.
Teatr Powszechny. Dziś „W górę serca!”

KANDYDATÓW

(Kandydatek)

władających w zupełności językiem francuskim w mowie i piśmie i jednocześnie piszących biegle na maszynie, poszukuje

Ministerstwo Spraw Wojskowych.

Osoby reflektujące na powyższe stanowiska zechcą się zgłaszać do Wydziału personalnego Sekcji Ogólnej Ministerstwa Spraw Wojskowych (w Zamku) wraz z podaniem i dowodami osobistemi. 1657

Ciagnienie Pożyczki Gminy Miasta Krakowa

W dniu 1 Maja 1919 roku odbyło się w sali konferencyjnej Magistratu 20 (dwudziestego) losowanie pożyczki Gminy Miasta Krakowa, emitowanej w 4% obligacjach, w nominalnej wartości K. 23.600.000, w obecności Wiceprezydenta miasta, Pana Sarego, dwóch radców miejskich, pp.: Ksawerego Mikulskiego i Wacława Krzepowskiego, Dyrektora Miejskiej Izby Obrachunkowej, Pana Jana Krzyżanowskiego, star. Rady Magistratu, Pana Jana Grzybały, dwóch rachmistrzów Miejskiej Izby Obrachunkowej, pp.: Boczkowskiego i Lempickiego, oraz notariusza, p. Józefa Grodyńskiego.

Wylosowano następujące obligacje:

Ser. A. a K. 2000: 2733, 4964, 360, 1194, 965, 1759, 3889, 1401, 4167, 4052, 2820, 2236, 630.
Ser. B. a K. 1.000: 1672, 2597, 47, 860, 746, 1431, 2308, 1861.
Ser. C. a K. 2.000: 2426, 2301, 2041, 1863, 510, 2317, 2129, 2702, 2772, 1225.
Ser. D. a K. 5.000: 538, 929.
Ser. E. a K. 10.000: 469, 146, 304. 1593

Ogłoszenie.

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego m. Siedlec

podaje do wiadomości: że 25 Czerwca r. b., o godzinie 4 po południu, w lokalu Towarzystwa w Siedlcach (Teatralna Nr. 3), odbędzie się ogólne zebranie Członków Stowarzyszonych, celem dokonania wyborów 35 Pełnomocników i 15 ich zastępców na następne trzecielecie 1919, 1920 i 1921 roku; 30 Czerwca r. b., o godzinie 12 w południe, w Białej i 2 Lipca r. b., o godzinie 12 w południe, we Włodawie, odbędą się takie same zebrania, celem wyborów po 2 Pełnomocników i po 1 zastępcy na także trzecielecie.

Zebrania te poczytywane będą za prawomocne, bez względu na liczbę przybyłych na nie Członków. (§ 73 Ustawy Towarzystwa).

Zadne inne sprawy i wnioski na zebraniach tych rozpatrywane nie będą.

Siedlce, dnia 30 Kwietnia 1919 roku.

1597 DYREKCJA.

Zarząd Tow. Akc. wyrobów kotlarskich i mechanicznych „W. FITZNER i K. GAMPER“

ma zaszczyt zawiadomić p. p. Akcjonariuszów, że w dniu 2 czerwca r. b. o godz. 4-tej po południu odbędzie się w biurze Zarządu przy ul. Św. Krzyskiej Nr. 28 w Warszawie nadzwyczajne ogólne zebranie akcjonariuszów.

Porządek dzienny:

1. Obciążenie nieruchomości majątku Towarzystwa kaucjami hipotecznymi.
2. Przeszacowanie majątku Towarzystwa.
3. Wnioski Zarządu w celu ułożenia stosunków z pokrewnymi instytucjami i w sprawie fabrykacji lokomotyw.
4. Wybór gazety, w której będą drukowane ogłoszenia Towarzystwa.
5. Wybór Członków Zarządu.

P. p. Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w zebraniu, winni złożyć w biurze Zarządu swoje akcje lub odnośne kwity depozytowe nie później, jak na 7 dni przed terminem zebrania. 1528

Zagubione paszporty:

- Moszka Fiszbajna, Sierakowska 5. (1462)
- Łyszowskiemu Andrzeja, Praga, Kawenczyńska 8. (1463)
- Herszla Feltmana, Pawia 64. (1464)
- Jakóba Arji Laskowskiego, Rynekowa 11. (1465)
- Izaak Szymona Finkelsztajna i Łal Finkelsztajn, Krochmalna 12 m. 39. (1466)
- Szaindla Szanberga, Brzeska 4. (1457)
- Futy, Dory, i Berty Halperina, Nowolipki 14. (1473)
- Małgorzaty Piwowarowej, Obozowa 52 m. 4. (1474)
- Jakóba Olszowskiego, Szara 6. (1475)
- Jankiela Zeligera, Krochmalna 24. (1476)
- Szlamy Filipsohna, Ostrowska 17. (1479)
- Henryka Gipsa, Marji Gipsowej, Wołowa 4. (1483)
- Józefa Zaborowskiego, Parafialna 41. (1484)
- Karoliny Hermanowej, Włocowska 14. (1485)
- Frydrycha Herauta, Grzybowska 56. (1487)
- Haji Golesebelowej, Wałowa 6. (1488)
- Chaima Mordkiewicza, Franciszkańska 21. (1490)
- Eugenji Zochowskiej, Sienna 83. (1491)
- Meilecha Feller, Nowolipki 62/14. (1492)
- Izraela Mordka Weichselisza, Leszno 47/5. (1493)
- Chaji Cyrla Frenkielowej, Dzielna 25. (1494)
- Kuliy Grytzowej, (1495)
- Arona Kuśmierza, Nizka 59. (1496)
- Hersza Lajba — Ciechanów — Stawki 9. (1497)
- Antoniego Bronisławskiego, Pawia 80. (1498)
- Dawida Zylbermana Radzyńskiego 32 m. 2. (1500)
- Gerszona Henocha Posnera, Topiel 5. (1505)
- Piotra Królikowskiego, Tamka 42 m. 5. (1506)
- Marka Munka, Ogrodowa 26. (1507)
- Marji Bronnardoowej, Gesia 71. (1509)
- Feldmana Szaji, Radzyńska 40. (1512)
- Buracha Dankmaka, Radzyńska 40. (1513)
- Gurowiczowej Felicji, Wilcza 30 m. 18. (1517)
- Srula Majera Berensztajna, Pawia 92. (1519)
- Łaji Wasermanowej, Marjańska 3. (1520)
- Narodowskiemu Chaima, Nalewki 37. (1521)
- Adeli Witenbergowej, Nowolipie 43. m. 34. (1522)
- Stefana Trybulskiego, Młynarska 4. (1524)
- Jakóba Leszno, Pl. Krasieńskich 2. (1525)
- Kryształ Lelika, Muranowska 40 (1526)
- Lucji Hergetowej, Sto Krzyska 18. (1527)
- Lina Zeld, Nowolipki 64. (1529)
- Zofji Szymczak, Okopowa 44. (1533)
- Szaindla Hirszfinkel, Marszałkowska 60. (1536)
- Mordki-Josefa Hallera, Dzik 36. (1537)
- Eli Lipszyc, Miła 3. (1538)
- Moszka Dawida Goldszteina, Górczewska 57. (1569)
- Marjana Kuczyka, Grzybowska 8. (1539)
- Heleny Wichowskiej, Nowy Świat 62. (1540)
- Jana Nomiet, Brzozowa 33. (1541)
- Josefa Lajby Cemach, Nowolipie 51. (1542)
- Bernarda Nowogrodzkiego, Sienna 45. (1543)
- Abrama Zylbermana, Dzielna 38. (1544)
- Abrama Bronszteina, Dzik 13. (1545)
- Andrzeja Jackowicza, Bródnowska 6. (1546)
- Franciszki Kleszcz, Pelcowizna. (1547)
- Herszka Zilberberga, Pańska 15. (1549)
- Chila Winogóra, Pawia 71. (1551)
- Palucha Tanchema, Marjańska 4. (1552)
- Teodora Rentza, Złota 27. (1553)
- Grosfelda Chila, Świecka 11. (1554)
- Brajterman Rywki, Stawki 6. (1555)
- Sznycer Ruchli, Plac Parysowski 17. (1556)
- Aleksandry Kowalskiej, Złota 43. (1557)
- Dawida Zabranieckiego, Nowowiniarska 12. (1558)
- Wyrykowskiej Marjanny, Sejmowa 37 m. 5. (1559)
- Święcickiej Eleonory, Wola, Plocka 49 m. 27. (1570)
- Teofilu Manuntowicz, Jagiełowska 14. (1561)
- Koltun Pesy, Gesia 3. (1562)
- Cecylii Temperdyner, Kupiecka 16. (1563)
- Stefanji Poltyńskiej, Freta 27. (1564)
- Eljasberga Aleksandra, Widok 19. (1565)
- Alpert Szejndli, Nowolipie 14. (1566)
- Jankla Gotfryda, Joselewicza 2, Ciechanów. (1567)
- Jana Bereda, Stare Miasto 4/6. (1570)
- Antoniego Tucholskiego, Danielewiczowska 10. (1573)
- Janiny Dąbrowskiej, Zielna 4—17. (1574)
- Eugenji Dłużniewskiej, Nowowiejska 9 m. 31. (1575)
- Kerner Eljasza, Bonifraterska 17. (1576)

- Weinberga Noecha, Dzielna 52 m. 9. (1577)
- Jakóba Zaremby, Grzybowska 22 m. 3. (1578)
- Ogrzebacz Anny, Stolarska 6. (1579)
- Abusia Hutmachera, Dzik 34. (1580)
- Eisenmessera Szymona, Ogrodowa 4. (1581)
- Karaszewskiego Marjana, Marjensztadt 25 m. 34. (1582)
- Smoleńskiego Jakóba, Hoża 34 m. 5. (1583)
- Heleny Zdrojewskiej, Złota 49. (1584)
- Koguta Majlocha, Pawia 63. (1586)
- Handke Jadwigi, Wielka 8 m. 17. (1587)
- Złoty Leneman, Nalewki 15. (1588)
- Leona Berlina, Królewska 23. (1589)
- Cyrla Lewinowej, Leszno 67 m. 45. (1590)
- Rozalji Lewinowej, Pawia 38 m. 6. (1591)
- Jana Kotońskiego, Młynarska 10. (1592)
- Fiszelsohna Woweka, Łomżyńska 20. (1604)
- Rasniera Dawida, Nalewki 27. (1605)
- Herca Lusera, Pawia 9 m. 6. (1606)
- Frydmana Altera, Grochowska 29. (1607)
- Prażmowskiej Felicji, Nowowiejska 24, m. 10. (1608)
- Goldy Metlery, Pawia 3. (1609)
- Diviter Broni, Nowolipie 9. (1610)
- Kozucha Dyszka, Brzeska 15/17. (1611)
- Rybojata Izraela, Pawia 48. (1610)
- Dawida Seroka, Powązkowska 22/24. (1611)
- Finkielberga Arona Moszka, Łochowska 38. (1612)
- Kronarskiego Lejzora, Łochowska 38. (1613)
- Jakóba Rosenberga, Nalewki 32. (1614)
- Sylka Bogina, Dzielna 23. (1615)
- Judy Lejba Bogina, Dzielna 23. (1617)
- Pesacha Ostrołęki, Nalewki 15. (1618)
- Tyki Rykli, Dzik 29, m. 28. (1619)
- Jana Juńskiego, Brzeska 13. (1620)
- Gotliba Chawy Sury, Smocza 42. (1621)
- Kranza Dawida, Miła 34, m. 17. (1622)
- Jura Józefa, Wspólna 66.. (1623)
- Apolonji i Julji Zajczkowskich, Okopowa 53. (1624)
- Jana Maliszewskiego, Białostocka 53. (1625)
- Korongolda Szyji, Smocza 27. (1625)
- Buczyńskiej Heleny, Chłodna 19. (1627)
- Pragera Łaji Maczli, Nowolipki 16. (1628)
- Gerszona Menicha Staszewskiego, Nowokarmielicka 1 a. (1629)
- Jamermanowej Rykli, Gesia 27. (1631)
- Czyżewskiej Franciszki, Foksal 17. (1632)
- Mordki Kamienia, Krochmalna 10. (1633)
- Chaima Kozaka, Krochmalna 10. (1634)
- Pokarm Pesy, Krochmalna 6. (1635)
- Dawida Perela, w Strykowie, (1636)
- Hila Szlama Niedźwieckiego, Nowolipie 30. (1637)
- Józefa Wolfarda, Litewska 5. (1638)
- Szajdla Szwarca, Wolińska 17. (1639)
- Józefa Popielickiego, Marszałkowska 53 a. (1640)
- Wiecznika Kiwy, Bugaj 13. (1641)
- Malesa Feliksa, Poniatońskiego 20. (1642)
- Talarowej Heleny, Tarchomińska 13. (1643)
- Rosenbauma Pinkusa, Nalewki 34. (1644)
- Icka Wańki, Dzik 38. (1646)
- Jakóba Arja Kucyka, Kupiecka 4. (1647)
- Czarnego Menachema Szlama, Kupiecka 4. (1648)
- Abrama Hersza Wileńskiego, Bonifraterska 7. (1649)
- Czyżmarjama Minnetentaga, Nizka 12. (1650)
- Bronisława Jezierskiego, Grzybowska 48a. (1651)
- Zajdela Chaima, Solec 77. (1652)
- Dawida Barbaucha, Karmielicka 12. (1653)

- Kotlarza Arona, Praga, Targowa 15. (16)
- Apelbaum Pejsach, Krochmalna 8 m. 37. (16)
- Zgubiono mk. 60; paszport na imię Eweta Daw Krejmina, Nalewki 35, m. 20. 138
- Zgubiono koncesję na restaurację na imię Aniego Zakrzewskiego, Bieleńska 7. 146
- Skradziono paszport na imię Marji Konopińskiej oraz dwie karty bezrobotnych. Adres: Okopowa 22, m. 15
- Zgubiono portmonetkę z 25 markami i paszport na imię Berka Farbera, Dzielna 48 m. 2. 15
- Skradziono dowód osobisty na imię Kazimiera Maciałowicza, Krucza 22, m. 26. 16
- Brak wiadomości od roku 1914 o żonie mojej gorzkiej Antoninie Kućmierowskiej. Kto by o niej wie, proszę o zawiadomienie. Sowa 2 Kućmierowski. 16
- 25 kwietnia w pociągu pomiędzy stacjami Dęblińskimi a Radomiem skradziono Adamowi Kolakowskiemu Częstochoy portfel, w którym prócz pieniędzy znalazły się następujące dokumenty:
 - 1) Karta na broń myśliwską Nr. 174445;
 - 2) Karta myśliwską na rok 1919;
 - 3) 2 paszporty niemieckie na imię Adama Kolakowskiego i Heleny Kolakowskiej, urodzonej Borowskiej
 Ostreżę się przed użyciem powyższych dokumentów jako nieważnych. 158
- Zgubiono lub skradziono paszport rosyjski, wydany przez gm. Rybitwy, gub. Lubelskiej, pow. Puławskiego, imię Heleny Sadkowskiej. 169
- Zgubiono paszport Michała Kołodziejewskiego, kwit 1100 marek na imię Józefa Ługowskiego, świadectwo dystrybucji, Bracka Nr. 17. 15
- Skradziono 1/8 Loterii Inwalidów Wojennych 19969A/ac i 1/8 Nr. 19970A/ac 5-jej kl. i paszport na imię Postolskiego Dawida, Tłuszcz. 15
- Zginął kwit na Pożyczkę Państwową na 1.000 rb. Nr. 17 na imię Eljasza Drapizsa w Słupcy. 15
- Zgubiono paszport i świadectwo zwolnienia od wojska Cecela Rosengarta, Nowokarmielicka 1. 15
- Zgubiono paszport i książkę służbową — Anasta Sokolowska, Franciszkańska 30. m. 7 15
- Zgubiono dowody wojskowe i paszport na imię Pesacha Hersza Jaskarzew, Bonifraterska 19. 1466
- Zgubiono kartę legitymacyjną na imię Jana Grubera, Grójecka 49 1570
- Zgubiono pozwolenie na sprzedaż cukierków na imię Mordki Burszyna, Nalewki 33. 149
- Zgubiono pozwolenie na miejsce sprzedaży papierosów na imię Tylki Szulman, Długa 23. 150

Towarzystwo Akcyjne wyrobów bawełnianych i gumowych

BERDYNAŁ GELDNER w Łodzi

ma zaszczyt zawiadomić, że w dniu 14 kwietnia 1919 r. odbyło się losowanie do amortyzacji Towarzystwa i wylosowane zostały następujące umery:

Nr. 0035/0036, 0159/0160, 0243/0244, 0303/0304, 0429/0430, 0449/0450, 0469/0470, 0515/0516, 0717/0718, 0819/0820, 0849/0850, 0973/0974, 0997/0998, 1029/1030, 1051/1052, 1063/1064, 1069/1070, 1163/1164, 1183/1184, 1245/1246, 1309/1310, 1343/1344, 1345/1346, 1373/1374, 1389/1390, 1417/1418, 1467/1468, 1477/1478, 1495/1496, 1501/1502, 1545/1546, 1551/1552, 1705/1706, 1809/1810, 1895/1896, 1931/1932, 1969/1970.

Razem 37 podwójnych obligacji nominalnej wartości 18500 rubli.

Wypłata wylosowanych obligacji uskutecznią się, począwszy od dnia 14-go lipca 1919 r., w kasie Towarzystwa w Łodzi, przy ulicy Południowej Nr. 52, w nominalnej wartości.

Wartość nominalna każdej podwójnej obligacji wynosi rubli 500. Do wylosowanych obligacji należy dołączyć wszystkie kupony, termin płatności których upływa po dniu 14 lipca 1919 r., wartość zaś brakujących kuponów będzie potrącona od kapitału, podlegającego wypłacie. 1656

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Fabryki Portland-Cementu

„WYSOKA”

ma zaszczyt zawiadomić pp. akcjonariuszów, iż w dniu 31 Maja r. b. o godzinie 3-ej pół po południu w biurze Zarządu, przy ul. Mazowieckiej Nr. 7, odbędzie się Ogólne Doroczne Zebranie Akcjonariuszów z następującym porządkiem dziennym:

1. Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za 1918 rok operacyjny.
2. Rozpatrzenie i zatwierdzenie budżetu i planu działań na 1919 rok operacyjny.
3. Wybór członków Zarządu na miejsce ustępujących.
4. Wybór członków Komisji Rewizyjnej na 1919 rok.

Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć we wspomnianem Ogólnym Zebraniu zechcą zgodnie z § 5 ustawy, złożyć swe akcje lub kwity depozytowe na akcje nie później, niż w dniu 24 maja r. b. w biurze Zarządu.

Bilety wejścia na Zebranie wydawane będą w biurze Zarządu trzy dni przed Ogólnym Zebraniem